

РЕШЕНИЕ
№ ППН-01-193/2018
София, 03.12.2018 г.

Комисията за защита на личните данни („Комисията”/„КЗЛД”) в състав: членове – Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 10.10.2018 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по основателност жалба с рег. № ППН-01-193/28.03.2018 г., подадена от Р.Ш. срещу „О.А.” ЕООД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Жалбоподателката сезира Комисията, след като установила, че след прекратяване на трудовите ѝ правоотношения с „О.А.” ЕООД на 15.03.2017 г. бившата ѝ работодателка Е.Р. неправомерно е използвала личните ѝ данни (ЕГН и имена), за да достигне до информация относно образувано от нея дружество – „С.К.К.” ЕООД.

Г-жа Р.Ш. е притеснена, че бившият ѝ работодател притежава копие на личната ѝ карта и може да използва данните неправомерно за незаконосъобразни цели. Заявява, че в досиетата на всички назначавани работници във фирми на г-жа Е.Р., където е управител или съдружник, има приложени копия на лични карти, които остават в досието и не се връщат или унищожават.

Жалбоподателката допълва, че името ѝ е било използвано от г-жа Е.Р. в сайта на „К.Б.К.”, в което дружество никога не е работила.

Г-жа Р.Ш. моли за съдействие копието на документа ѝ за самоличност да бъде иззето, за да бъдат защитени личните ѝ данни.

Към жалбата няма приложения.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, с писмо изх. № ППН-01-193/2018#1/07.06.2018 г. „О.А.” ЕООД е уведомено на основание чл. 26 от АПК за образуваното административно производство. Предоставена е възможност за изразяване на становище с относими доказателства. В Комисията е постъпило такова с рег. № ППН-01-193#2/25.06.2018 г. за неоснователност на жалбата.

Управителят информира, че извършването на справка в Търговския регистър е публично и достъпно за всички лица. Дружеството „С.К.К.” ЕООД е вписано в регистъра и при извършена справка по името на дружеството е получила достъп до регистрите, но в лично качество като физическо лице. Г-жа Е.Р. заявява, че не разполага с копие на личните документи, а и не са ѝ необходими, тъй като тази информация е публично достъпна. С оглед изложеното счита, че посочените действия не попадат в обхвата на обработването на лични данни. Същите не са извършени в качеството на администратор на лични данни и не са изпозлвани данни, които са служебно известни. Наименованието на дружеството не представлява лични данни по смисъла на чл. 2, ал. 1 ЗЗЛД.

На следващо място представляващият „О.А.” ЕООД заявява, че не притежава копие на личната карта на жалбоподателката. Счита, че ако към момента на създаване на трудово правоотношение, а именно 02.06.2008 г., г-жа Р.Ш. е имала възражение относно обработването на личните данни, то е следвало да ги релевира в преклузивните срокове по чл. 38, ал. 1 ЗЗЛД – 1 година от узнаването, но не по-късно от 5 години от извършването. Трудовото правоотношение е прекратено на 15.03.2017 г. – повече от година, откакто жалбоподателката последно е имала достъп до деловодството на фирмата.

По отношение на посочването на две имена в сайта на „К.Б.К.” ООД, г-жа Е.Р. счита, че посочването на две имена е абсолютно недостатъчно да идентифицират лицето, това е неспецифичен признак и не попада в определението за лични данни по чл. 2, ал. 1 ЗЗЛД.

Към становището няма приложения.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Разглежданата жалба съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателя, естество на искането, дата и подпис, с оглед на което жалбата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима – подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес. Същата има за предмет твърдение за неправомерно обработване на лични данни на жалбоподателя и е насочена срещу администратор на лични данни. С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – Комисия за защита на личните данни, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

На проведено на 12.09.2018 г. заседание на Комисията жалбата е приета за процесуално допустима и като страни в административното производство са конституирани: жалбоподател – Р.Ш. и ответна страна – „О.А.” ЕООД, в качеството на администратор на лични данни. Страните са редовно уведомени за насроченото за 10.10.2018 г. открито

заседание на Комисията за разглеждане на жалбата по същество. С оглед изясняване на случая е възложена проверка от екип на Комисията, която е обективизирана в Констативен акт № ППН-02-711/27.09.2018 г.

На проведеното заседание страните не се явяват, не се представляват.

При така установената фактическа обстановка Комисията разгледа жалбата по същество, като я приема за неоснователна въз основа на следните изводи:

Регламент (ЕС) 2016/679 и Законът за защита на личните данни уреждат защитата на правата на физическите лица при обработване на личните им данни. Целта е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

В жалбата са изложени три твърдения за незаконосъобразно обработване на лични данни на г-жа Р.Ш.

Първото твърдение се отнася до използването на лични данни – три имена и ЕГН, от управителя на „О.А.” ЕООД за достъпване до информация относно учредено от жалбоподателката дружество. В случая е използван Търговски регистър и регистър на юридическите лица с нестопанска цел (ЗТРРЮЛНЦ), чиято основна функция е информирание на третите лица за вписаните в него обстоятелства и по този начин се цели по-голяма сигурност в търговския оборот. Обстоятелствата, които се вписват в регистъра са нормативно установени, а посоченият регистър е публичен и всеки има право на свободен и безплатен достъп до него (чл. 11, ал. 1 от ЗТРЮЛНЦ). Съгласно чл. 32, ал. 2, т. 2 и 3 от ЗТРРЮЛНЦ справки могат да се правят по името или ЕГН на съдружник или едноличен собственик на капитала на дружеството. При извършена служебна справка в ТРРЮЛНЦ се установи, че само по трите имена на жалбоподателката може да се достигне до информацията за учреденото от нея дружество, без дори да е необходимо използването на ЕГН. Използването на информация от публични регистри не представлява неправомерно обработване на лични данни.

Второто твърдение за незаконосъобразно обработване на лични данни се изразява в съхраняване на копие на лична карта на г-жа Р.Ш. в трудовото ѝ досие в „О.А.” ЕООД. В Наредба № 4 от 11.05.1993 г. за документите, които са необходими за сключване на трудов договор, издадена от министъра на труда и социалните грижи, е посочено, че при сключване на трудов договор е необходим документ за самоличност, който се връща веднага. В този смисъл копие на лична карта не следва да се прилага към трудовото досие на служителя. Във връзка с това твърдение е възложена проверка от служител на Комисията, обективизирана в констативен акт рег. № ППН-02-711/27.09.2018 г.

При проверката е установено, че дружеството има сключен трудов договор с Р.Ш. от 02.06.2008 г. Трудовото правоотношение е прекратено на 15.03.2017 г. В тази връзка, на

проверяващия е предоставено трудовото досие на физическото лице – оригинал и заверено копие. Сред документите не е открито копие на документ за самоличност на лицето. В молбата за назначаване на работа от 02.06.2008 г. г-жа Р.Ш. е посочила, че прилага единствено автобиография.

За пълнота на проверката и във връзка с изложеното в жалбата, че копие на документ за самоличност се съхранява в трудовото досие на всички служители на „О.А.” ЕООД, проверяващият изиска и му бе предоставен достъп до трудови досиета на други служители на дружеството, на случаен принцип. В трудовите досиета не бяха открити копия на лични карти на служители. Управителят на „О.А.” ЕООД предостави заверено копие на едно от проверените досиета – трудово досие на А.Б. – служител човешки ресурси. С оглед констатираното при извършената проверка не се установи неправомерно съхраняване на копие на лична карта на жалбоподателката.

Третото твърдение е за използване името на г-жа Р.Ш. в сайта на „К.Б.К.” ООД. Това твърдение е насочено по-скоро лично срещу Е.Р. – управител на „О.А.” ЕООД и съдружник в „К.Б.К.” ООД. При извършена служебна справка в сайта на посоченото дружество не се установи посочване на имената на г-жа Р.Ш. Действително в сайта на „К.Б.К.” ООД са представени служителите в дружеството. За тях са посочени две имена, а за някои и снимка. Само две имена не представляват лични данни, тъй като не водят до безспорното индивидуализиране на физическото лице. Две имена в съвкупност със снимка може да доведе до индивидуализация на лицето, но както беше посочено – не се установи информацията за г-жа Р.Ш. да е публикувана, нито нейния обем, поради което твърдението на жалбоподателката остава недоказано.

Комисията за защита на личните данни, като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесени в настоящето административно производство и на основание чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД,

РЕШИ:

Оставя без уважение като неоснователна жалба с рег. № ППН-01-193/28.03.2018 г., подадена от Р.Ш. срещу „О.А.” ЕООД.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/